

гласнытѣ и полвиногласнытѣ; както: а, о, и, ва, ан, ай, аузъ, три, пржсть.

§ 10. Дѣма е една сричка или нѣколко, кога показватъ сѣ единъ гласъ свѣршенъ разумъ; както: снѣгъ, джрво, добытжкъ, пишж, роботж, амъ, подырь, нѣ.

§ 11. Дѣмата става отъ една сричка или отъ много срички, и така бѣва едносрична (аузъ, ты, снѣгъ, мжжъ), или маогосрична (двѣсрична: есень, пролѣть; трисрична: добытжкъ, желѣзо; четыросрична: тжрпѣніе, сжбраніе, и т. н).

§ 12. На всакож маогосричнж дѣмж една сричка са изговара сѣ по высокъ гласъ, коакото дрѣгитѣ; както въ дѣмытѣ: пишж, перо, прозорливъ, сричкитѣ пи, ро, ливъ, изговаратса по ачка-та отъ дрѣгитѣ. Това са зове ѣдраніе. Сричката на кожто са намира ѣдраніето, бѣкаса висока, а всичкитѣ останжли зовжтса низки.

§ 13. Дѣмитѣ, по своето си произлазваніе, бѣватъ:

1) Пжрвообразни, които не про-